

Dronrijp, 12 augustus, 2014

Betreft: voorgenomen verbod op het gebruik van een stroomband

Geachte commissie,

In uw toelichting schrijft u dat men met een stroomband de hond een pijnlijke prikkel toedient en dat dit dus dierenmishandeling is. Waarschijnlijk bedoelt u dat er een pijnlijke prikkel KAN worden toegediend, zoals dat natuurlijk ook KAN met vele andere zaken en hulpmiddelen. Ook wordt een ander belangrijk element over het hoofd gezien. Namelijk dat er met de moderne banden wel een prikkel (elektrostatisch, trilling of toon) wordt toegediend, maar dat het hierbij juist niet om een pijnlijke prikkel gaat.

De conclusie dat het gebruik van een stroomband gelijk staat aan dierenmishandeling is derhalve dan ook erg voorbarig. Het is een grove en onterechte schoffering van meer dan 100.000 hondenbazen in Nederland en vele miljoenen hondenbazen in de hele wereld om het gebruik van een laag energetische band gelijk te stellen aan dierenmishandeling.

Bovendien is het geen elektrische, maar een laag energetische elektrostatische prikkel (minimaal in ampère) of een vibratie of een toon die gebruikt wordt en dat is heel wat anders. De gekozen benaming van stroomband is dan ook uitermate suggestief en kennelijk bedoeld om het grote publiek er van te overtuigen dat het om dierenmishandeling zou gaan. Mensen die niet de behoefte hebben te misleiden, gebruiken namen zoals elektronische halsband, e-collar of remote leash.

Even verder in uw toelichting stelt u *dat er een uitzondering gemaakt moet worden (op een verbod) voor apparatuur (waarmee pijnprikkels worden gegeven) waarvan het gebruik gericht is op het bewerkstelligen van **een gerechtvaardigde verandering in het gedrag van het dier ter voorkoming van gevaar voor mens of dier**. En dat daarom schrikdraad en een elektronische omheining niet worden verboden.*

Het frappante is dat dit nu precies is wat de stroomband doet; een gerechtvaardigde verandering aanbrengen in het gedrag van het dier ter voorkoming van gevaar en/of overlast voor mens of dier. En dan ook nog zonder pijnprikkels.

De door u verfoeide laag energetische stroomband is dus eigenlijk een mobiele, elektronische omheining, maar dan zonder pijnprikkel!

Tevens zijn er voor zowel de elektronische omheining, als voor het opvoeden met een stroomband alternatieven op de markt, zoals bijvoorbeeld een deugdelijk hekwerk of het opvoeden van een hond op een andere manier. Dus dat kan het verschil niet zijn.

Helaas zijn de andere opvoedmethoden geen deugdelijk alternatief om een hond te leren luisteren naar zijn baas, onder voor de hond moeilijke omstandigheden (bijvoorbeeld als er andere dieren, joggers, wandelaars, fietsers, auto's in de buurt zijn etc. etc.).

De heden ten dage in zwang zijnde opvoedmethoden zijn alleen succesvol bij hongerige dolfijnen in een strikt geconditioneerde omgeving. Zodra het gaat om een drukke omgeving, waar baas en hond dagelijks mee worden geconfronteerd, faalt deze opvoedmethode opvallend vaak.

Daarnaast schrijft u dat het risico op welzijnsaantasting voortkomt uit ondeskundig gebruik. Maar dat geldt natuurlijk ook voor vele andere zaken die niet verboden zijn of waar een opleiding of diploma voor vereist is, voor men het mag gebruiken. Wat denkt u bijvoorbeeld

van de paardensport (bit, sporen en zweep). Wederom geen goed argument om de e-collar te verbieden of een opleiding als eis te stellen. Een andere vraag is hoe groot het risico nu eigenlijk is dat de e-collar ingezet gaat worden als instrument om het huisdier te mishandelen. Waarschijnlijk heel erg klein. Er zijn maar heel weinig bazen die hun hond pijn willen doen. Het extra dierenleed, dat mogelijk door de e-collar veroorzaakt zou worden, weegt vast niet op tegen de voordelen; een beter leven voor hond en baas en geen overlast of gevaar voor de omgeving. Daarbij is er geen onnodige regelgeving nodig, falende handhaving en daarmee gepaard gaande kosten voor de maatschappij. Neem de hondenbazen net zo serieus als de paardenliefhebbers!

De Belgische Raad voor Dierenwelzijn heeft, in tegenstelling tot Nederland, wel een wetenschappelijk onderzoek gedaan naar het gebruik van een stroomband en zich niet beperkt tot het raadplegen van een organisatie, die al sinds jaar en dag tegen het gebruik van stroombanden is (zonder daar verstand van of ervaring mee te hebben) of enkele gedragsdeskundigen, zoals bijvoorbeeld Martin Gaus, die een andere opvoedmethode verkoopt en dus ook tegen is. De enige gebruikersgroep, die u heeft geraadpleegd, is de politie. En zij worden door u vrijgesteld van een verbod (een creatieve interpretatie van het machtsmonopolie van de overheid?).

Er wordt veel te kort door de bocht gegaan, lijkt het. U vraagt advies over de winkelsluiting op zondag aan de Raad van Kerken, de winkeliersvereniging in Zwolle en enkele gereformeerde dominees. De uitkomst: de winkels blijven in het hele land op zondag gesloten, behalve in Zwolle.

Het Belgische rapport is eenvoudig op internet te vinden (<http://edepot.wur.nl/266146> Welzijnsaspecten bij het gebruik van elektrische halsbanden bij honden, Wetenschappelijk rapport in opdracht van de Raad van Dierenwelzijn, 2010). De belangrijkste conclusies wordt hieronder integraal weergegeven;

- *Het merendeel van de beschikbare literatuur (ook het onderzoek door de **Universiteit van Utrecht**) kan niet gebruikt worden om de nieuwe laag energetische halsbanden te beoordelen, omdat de intensiteit van de toegediende schokken niet vermeld was of hoog was.*
- *Volgens recent onderzoek met laag energetische halsbanden lijkt de elektrische schok eerder te resulteren in een negatieve toestand waaraan een dier zich met minimale kost aanpast; bijgevolg vermindert het welzijn niet.*

Tot slot

Een verbod, strafbaar stellen of het tegenwerken van het gebruik van laag energetische banden heeft grote gevolgen voor een paar honderdduizend gebruikers (honden en bazen) en op de gehele bevolking (veiligheid en overlast).

Het is dan ook veel te kort door de bocht om slechts enkele belanghebbenden te raadplegen en de gebruikers buiten beschouwing te laten.

Des te meer omdat een Algemene Maatregel van Bestuur niet of nauwelijks wordt gecheckt door de Eerste en Tweede Kamer. Daarbij hebben de gedupeerden niet de mogelijkheid om tegen deze maatregel in beroep te gaan bij de rechter.

Een overheid die zichzelf serieus neemt moet zich niet voor dit soort zaken lenen.

Hoogachtend,

Marjan Rinsma